

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 i C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 i C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 i C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 i C-256/12), Sky Italia srl (C-257/12)

Tuženici: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-228/12 do C-232/12, C-255/12 i C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 i C-257/12), Ministero dell'Economia e delle Finanze (C 230/12)

uz sudjelovanje: Wind Telecomunicazioni SpA (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 do C-258/12), Telecom Italia SpA (C-228/12, C 230/12, C-232/12 i C-254/12), Vodafone Omnitel NV (C-230/12 i C-254/12), Fastweb SpA (C-230/12, C-254/12 i C-256/12), Television Broadcasting System SpA (C-257/12)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Tumačenje članka 12. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL L 108, str. 21.) — Administrativne naknade propisane za poduzeća — Propis koji predviđa da se svi troškovi državnog regulatornog tijela koje ne financira država dijele između poduzeća predmetnog sektora ovisno o njihovim ostvarenim prihodima na ime prodane robe i pruženih usluga

Izreka

Članak 12. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) treba tumačiti na način da se on ne protivi propisu države članice, poput onoga u glavnom postupku, ne temelju kojega su poduzeća koja pružaju uslugu ili elektroničku komunikacijsku mrežu obveznici naknade namijenjene pokrivanju svih troškova državnog regulatornog tijela i koje ne financira država, čiji je iznos određen u ovisnosti o prihodima koje ta poduzeća ostvaruju, pod uvjetom da je ta naknada isključivo namijenjena za pokrivanje troškova aktivnosti navedenih u stavku 1. točki (a) te odredbe, da ukupni prihod ostvaren na ime navedene naknade ne prelazi ukupne troškove tih aktivnosti i da se ta naknada dijeli između poduzeća na objektivan, transparentan i proporcionalan način, što treba provjeriti sud koji je postavio prethodno pitanje.

(¹) SL C 217, 21.7.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Sky Italia Srl protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Predmet C-234/12) (¹)

(Televizijsko emitiranje — Direktiva 2010/13/EU — Članak 4. stavak 1. i članak 23. stavak 1. — Reklamni spotovi — Nacionalni propis koji za televizijske kuće koje naplaćuju program predviđa manji maksimalni vremenski udio emitiranja koji se može posvetiti oglašavanju od udjela predviđenog za televizijske kuće koje ne naplaćuju program — Jednako postupanje — Sloboda pružanja usluga)

(2013/C 260/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Sky Italia Srl

Tuženik: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

uz sudjelovanje: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio — Tumačenje članka 4. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (SL L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.) — Tumačenje članka 49., 56. i 63. UFEU-a kao i članka 11. Povelje o temeljnim pravima Europske unije u vezi s člankom 10. Europske konvencije o ljudskim pravima kako ga tumači Europski sud za ljudska prava — Maksimalni vremenski udio emitiranja koji se može posvetiti oglašavanju — Nacionalni propis koji za televizijske kanale koji se plaćaju predviđa manji maksimalni udio od onoga predviđenog za druge kanale

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) kao i načelo jednakog postupanja i članak 56. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da ne zabranjuju, u načelu, nacionalni propis, poput onoga u glavnom predmetu, koji predviđa manja ograničenja po satu za vrijeme emitiranja posvećeno televizijskom oglašavanju za televizijske kuće koje naplaćuju program od onih utvrđenih za televizijske kuće koje ne naplaćuju program, pod uvjetom da se poštuje načelo proporcionalnosti, što treba provjeriti sud koji je postavio prethodno pitanje.

(¹) SL C 217, 21.7.2012.